

[Olufson.]

Der var da ikke anden Vej at gaa for Regeringspartierne end at prøve paa, om det Flertal, der var her i Salen i Efteraaret til Gennemførelsen af Kriselovene, ogsaa kunde samles nu. Man skulde synes, det maatte kunne blive Tilfældet. Krisen har ikke skiftet synderlig Karakter, den har ændret sig en lille Smule til Gunst for det større Landbrug, men er til Gengæld blevet strengere for det lille Landbrug. Kriselovforslagene nu er opbygget efter de samme Principper som i Efteraaret, og vi mente da, at det Parti, der den Gang medvirkede, ogsaa nu vilde være interesseret i Kriselovgivningens Fortsættelse. Det har jo vist sig, at det Beløb, der var ansat i Kriselovene af 19. Oktober, ikke var tilstrækkeligt, og det Landbrug, der var kommet ind under Krisen, havde da en Forventning om, at man her fra Rigsdagen vilde skaffe de fornødne Midler, saaledes at de „indtil 2 pCt.“, der var ansat i Loven, blev 2 pCt. Ikke mindst fra Venstres Side har man paa Møder ud over Landet stærkt fremhævet dette og Gang paa Gang spurgt os, hvad vi vilde gøre, naar de Midler, der var tilvejebragt i Efteraaret, var opbrugt. Nu kom vi med Forslag, der skulde sikre Kriselovgivningens Fortsættelse og Midlerne dertil, og vi havde da, som sagt, Haab om, at vi vilde vinde Tilslutning i det Parti, der var os følgagtigt i Efteraaret, ikke mindst da de sidste Ugers katastrofale Fald i Smørpriserne har bevirket, at Krisen for Landbruget er skærpet i ganske betydelig Grad. Det viste sig dog ret hurtigt ikke at være Tilfældet, uagtet vi var villige til at strække os vidt — det havde vi erklæret —, fordi vi havde den allerstørste Interesse i, at disse Love blev forlænget. Vi havde Interesse i, at Landbrugets Kriselov blev forlænget, saaledes at de 2 pCt. blev ydet fuldt ud. Vi havde ikke mindre Interesse i, at den midlertidige Krisehjælp blev forlænget en vis Tid, og endvidere havde vi stor Interesse i, at den permanente Arbejdsløshedslovgivning, som Venstre i 1927 bragte ind i et fuldstændigt Kaos, blev taget op, saaledes at man kunde faa en varig Lovgivning, der skabte Ro om dette Forhold. Men til Trods for at vi var villige til at gaa langt, og til Trods for at vi under Forhandlingerne gik langt, lykkedes det ikke at opnaa et Flertal tilstrækkeligt stort til at føre denne

Lovgivning gennem begge Rigsdagens Ting, hvilket vi altsaa i høj Grad maa beklage.

Som Følge deraf indstiller Flertallet, Socialdemokratiet og de Radikale, Lovforslagene i den Skikkelse, hvori de nu foreligger. Der er sket ganske enkelte Ændringer, som jeg kort skal omtale. Der er sket en lille Ændring i Lovforslaget om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen, idet vi som sidste Stykke har indført, at denne Lov træder i Kraft sammen med de andre Kriselove. Den samme Ændring i en noget anden Form findes baade i Lovforslagene om Hjælpen til vanskeligt stillede Fiskere og om Tilvejebringelse af Midlerne til Dækning af Udgifterne til Krisehjælp til Landbrugere og arbejdsløse. Vi har gjort dette, fordi vi ønskede stærkt at betone, at denne Kriselovgivning er en Helhed og maa betragtes som saadan. Lovene maa følges ad, Dækningslovene maa sikres, inden Kriselovene sættes i Kraft. Det er derfor rigtigt, at denne Ændring er indsat, og jeg skal tillade mig at anbefale den, hvad angaar Lovforslaget om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen.

Til Forslag til Lov om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere er der af Ministeren stillet en Række Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet. Disse Ændringsforslag er fremkommet, fordi man ved Sagens første Behandling stærkt betonedede, at Partsfiskerne var i en noget anden Situation end de øvrige Arbejdere og Fiskere, og at den Form, Lovforslaget havde, ikke vilde gøre det muligt, at Partsfiskerne kunne komme med ind under Loven. Da vi fra vor Side ikke kunde have noget imod at imødekomme berettigede Ønsker i den Henseende, er disse Ændringsforslag altsaa fremsat.

Jeg ønsker angaaende dette Forslag at gøre nogle enkelte Bemærkninger, fordi det forekommer mig, at man fra en vis Side prøver paa ligesom at slaa politisk Mønt af dette Spørgsmaal, og det forekommer mig ikke, at det egner sig videre godt dertil. Hvis man gennemser Betænkningen, vil man som Bilag finde Andragender fra Dansk Fiskeriforening, i hvilke den paa et meget tidligt Tidspunkt henvender sig til Søfartsministeriet og gør opmærksom paa Fiskerierhvervets vanskelige Vilkaar og beder